

ADVENTAS

Adventas yra kilęs iš lotyniško žodžio *adventus*, kuris reiškia Dievo atėjimas, nes Dievas tampa artimu, jis tampa žmogumi. “Tai, kas yra būdinga meilei – tai save pažeminti” (Šv. Teresė). Bažnyčia mums sako, kad Advento metu mes galime įsijungti į tą ilgo pasiruošimo laikotarpį, kuris buvo prieš ateinant Gelbėtojiui ir atnaujinti karštą troškimą jo atėjimo garbėje.

A. Trys Kristaus atėjimai.

1. Kalėdos.

Kalėdos – tai teofanija, t.y. Dievo apsireiškimas. Dievas yra begaliniai didis, visa ko kūrėjas ir ... Jis tampa mažu kūdikėliu ėdžiose. Kokia staigmena žydams, kurie netgi negalėdavo ištarti Dievo vardo. Kalėdos – tai, visų pirma, Dievo tėvo šventė, nes tai jis padovanoja savo sūnų, žinodamas, kad jis turės mirti iš meilės. Kalėdos jau iš anksto skelbia prisikėlimo kryžių.

Adventas – tai taipogi kantrus ir mylintis mylimojo laukimas: “budėkite ir melskitės”. Per Kalėdas esame to laukimo viršūnėje ir gauname didžiąją Dievo įsikūnijimo dovaną. Advento metu, medituodami Senojo Testamento tekstus, kurie skelbia apie Gelbėtojo atėjimą, mes išmokstame atpažinti Dievo atėjimo ženklus, jos kontempliuoti ir jais stebėtis.

2. Kristaus sugrįžimas (paruzija – atėjimas arba buvimas).

Paruzija – tai Kristaus sugrįžimas garbėje, kuriame viskas bus perkeista ir atstatyta ir kuris viską atiduos Tėvui. Kardinolas Newman sakė: “Geriau tūkstantį kartų laukti Kristaus, nors jis ir neateitų, negu vieną kartą jo nelaukti ir tą kartą jis ateitų.” Tačiau laukiant nereikia sakyti: “Jis yra čia arba čia...”, nes mes nežinome “nei dienos, nei valandos.” Ir vis dėlto, bus ženklų, kaip ir tiems pranašams, kurie ruošė pirmąjį Kristaus atėjimą. Evangelistas Matas mus ragina budėti: “Nebūkite akli, mokėkite skaityti laiko ženklus.”

Iš tiesų, Kristaus atėjimas vis artėja. Mes galime jo laukti kiekvieną dieną, tačiau tai mūsų neatleidžia nuo pareigos mokytis ir gyventi normalų gyvenimą. Tačiau jo sugrįžimo galimybė yra didžiulis džiaugsmas... Jis sugrįš.

Jėzus apie tai kalbėjo: “Aš nežinau nei dienos nei valandos – vien tik Tėvas ją žino” (Mt 24,36). Tikėkime, kad jo atėjimas nebus gąsdinantis, tačiau atėjimas iš meilės tam, kad daugybė aklujų galėtų pasirinkti Kristaus šviesą: apokalipsėje parašyta, kad ištisos tautos atsigręš į jį. Taigi, šis atėjimas yra pilnas vilties. Ateik, Viešpatie Jėzau.

Mes esame Kristaus sugrįžimo Advente

3. Eucharistija (kadangi žodis paruzija taip pat reiškia buvimą)

Kristus ateina pas mus kiekvieną dieną: “Nebijokite, aš esu su jumis iki laikų pabaigos!” Jis yra meilės, kuri tapo mums artima garantas. Eucharistijoje jis yra ypatingu būdu. “Broliai, pažvelkite, koks Dievo nuolankumas!” (Šv. Pranciškus).

B. Adventas

Tau yra skirtos kelios savaitės kad pasiruoštum priimti tą, kuris jau yra gimęs. Prasideda naujas liturginis laikas. Keturiolika savaitės tam, kad dar labiau mylėtum Kristų: Jėzus niekada nesiliauja gimti mumyse ir būti krikščioniu – tai gimti Kristui. Bet tu jau vieną kartą jam gimei? Labai gerai, bet tau reikia gimti vis naujai. Taip pat skelbdamas Kristų tu leidi jam gimti tavo brolių ir sesių širdyse. Nelauk Kalėdų, bet jau dabar būk mažu piemenėliu, kuris šlovina Jėzaus buvimą ir jį skelbia ten, kur yra, tai yra mokykloje, universitete, gatvėje.

Advento laikotarpiu tau bus pasiūlyti nuostabūs biblijos skaitiniai, tai labai mielas laikas. Bažnyčia tau siūlo peržvelgti Jėzaus tarnystę ir daro aliuziją į Joną Krikštytoją – į tą, kuris ruošė kelius. Šiuo laiku tu gali atrasti kelis nuostabius Advento veidus: eik su jais iki pat Betliejaus.

1. Marija

Gruodžio 8 dieną mes švenčiame Marijos Nekaltąjį Prasidėjimą, atrask džiaugsmingą laukimą, kuris gyvena Marijoje. Savyje ji neša Kristų. Ji trokšta, kad ir mes savyje neštume Kristų ir dar daugiau – kad jį neštume kitiems. Su Marija būk atidus, kad galėtum jį duoti konkrečiai kiekviena galima proga.

Žinok, kad tavo gyvenimo kelias nuolat bus sušvelnintas Marijos buvimo: nuolatos ją sveikink: “Sveika, Marija, malonės pilnoji” ir nepražiopsok gruodžio 8 šventės, nes tai bus pilna malonių diena, kadangi tą dieną viso pasaulio bažnyčios jai pasišvenčia. Tu taip pat gali pasišvęsti Kristui per Mariją.

Pažvelk, koks nuostabus yra Jono Pauliaus II pontifikatas. Jo devizas – “viskas per Mariją”, šį devizą jis paėmė iš Liudviko Marijos Monfortiečio. Marija ir toliau ruošia kelius savo sūnui, ji ruošia jo sugrįžimą ir ypač šiuo metu. Tai todėl ji pasirodo tai vienoje tai kitoje vietoje. Jos apsišvęsimų vietos, tokios kaip Fatima, Beauraing, Lurdas, Bannex ir daugelis kitų, tapo didelių susibūrimų vietomis, kur Marija, malonės pilnoji, veda prie Jėzaus visą šią tautą. Tam kad mylėti Mariją, reikia turėti vaiko širdį.

2. Kitas veidas – Šv. Juozapas

Šv. Juozapo žinia, kurią jis mums duoda – tai nuolankumas. Bet ypatingai jį reikia gerbti už tai, kad jį išsirinko Dievas, mūsų Tėvas, tam, kad jis būtų žemiškuoju Jėzaus tėvu. Jėzui reikėjo tėvo tam, kad jis būtų visiškai žmogus. Juozapas ištvėrė išbandymą prarasti Mariją, kurią jis mylėjo ir ją priimti gražesnę negu bet kada. “Angelas jam tarė: nebijok parsivesti į namus Marijos, nes jos vaisius yra iš Šventosios Dvasios” (Mt 1, 20). Juozapas saugojo Kristaus gyvenimą. Tai nėra legenda, kurią skaitome Šv. Mato Evangelijoje, kad jis buvo be paliovos apšviestas mažais angelų apsišvęsimais. Tiberiados bendruomenėje mes dažnai patiriame, kad jis yra galingas užtarėjas, nes savo nuosavybėje turi Jėzų ir Mariją. Juozapas yra Bažnyčios globėjas, ypatingai jis rūpinosi Bažnyčia jos pradžioje, bet jis ja rūpinasi ir dabar. Kai jis išvyko su asilu, Marija ir Jėzumi į Egiptą – tai buvo mažytė jo saugojama Bažnyčia. Jis buvo daug jaunesnis negu galvojama. Galbūt jis buvo tavo metų, galbūt jam buvo 20 ar 30 metų, bet toli gražu ne 80 metų. Nuo Nazareto iki Betliejaus reikia įveikti 200 km, ir nuo Betliejaus iki Egipto dar kelis šimtus.

3. Šv. Jonas Krikštytojas

Kokia tvirta asmenybė. Valgantis skėrius ir lauko medų. Ir tie ugnies žodžiai, kurie jį padarė šventu. “Reikia kad aš mažėčiau, o jis augtų”. Priimk tikrą nuolankumą, sutik pažeminti save tam, kad pakeltum kitus, kad Kristus augtų tavyje. Kartu su Šv. Jonu Krikštytoju tapk visai mažu laukdamas to, kuris ateina.

Skaityk Dievo žodį, dar daugiau melskis Marijai ir būk atidus visiems mažutėliams, kurie tave supa. Tai yra atsivertimo laikas, kuris nėra liūdnas, bet pilnas vilties. Paruošk savo širdį šlovinimui, nes ateina Emanuelis - Dievas su mumis.